

Tropenarts Sieuwke neemt honderden gebreide mutsjes uit Assen mee naar Tanzania

Willem Dekker · Vandaag, 06:30 · Drenthe

Deel dit artikel

Tropenarts Sieuwke Hartmans (met plastic zakken in de hand) neemt honderden gebreide babymutsjes in ontvangst van de Asser breibrigade voor haar ziekenhuis in Tanzania. Foto: Marcel Jurian de Jong

Rode, gele, gestreepte. Gebreid en gehaakt. De breibrigade uit Assen heeft er geen half werk van gemaakt. Tropenarts Sieuwke Hartmans uit Aldeboarn nam donderdag honderden gebreide babymutsjes in ontvangst voor haar ziekenhuis in Tanzania.

Tientallen mutsjes liggen op de keukentafel van Henk en Janneke Linstra uit Assen. In drie grote plastic zakken zitten nog eens stapels mutsjes en ook sjaaltjes, sokjes en vestjes. Allemaal gehaakt en gebreid door het damesclubje van Janneke. Tropenarts Sieuwke Hartmans (30) uit het Friese Aldeboarn neemt ze dankbaar in ontvangst en mee naar haar ziekenhuis in Tanzania.

Meer dan tweehonderd baby mutsjes hebben de Asser dames gebreid voor het ziekenhuis in Tanzania.
Foto: Marcel Jurian de Jong

Daar, in het Endulen-ziekenhuis in het Ngorongoro-district in het nationaal park Serengeti, hebben pasgeboren kinderen de mutsjes hard nodig. Want het ziekenhuis ligt op 1900 meter hoogte. „Daar is het niet zo warm, 's nachts koelt het af naar 15 graden”, zegt Sieuwke. „Pasgeboren baby's hebben bijna allemaal een mutsje op. In Nederland en ook in Tanzania. En de baby's die bij ons in het ziekenhuis liggen, zijn vaak ondervoed of ziek. Ze houden de warmte niet vast.”

Erfenis Frans Senff

Hartmans is de opvolger van de Asser huisarts Frans Senff. Die reisde zeventien jaar lang naar het ziekenhuis in Noord-Tanzania. Twee keer per jaar ging hij zeven weken naar het Afrikaanse land om in het ziekenhuis te helpen, waar 90.000 Masai voor medische hulp op zijn aangewezen. Senff keerde in maart 2021 terug naar Assen en werd daar getroffen door corona. Ruim een maand later overleed hij in het ziekenhuis, op 67-jarige leeftijd. De huisarts liet een legaat na aan het Endulen-ziekenhuis in Tanzania en van dat geld wordt tropenarts Sieuwke Hartmans twee jaar lang betaald.

Sieuwke heeft het eerste half jaar erop zitten in het ziekenhuis en is twee weken terug in Nederland om bij te tanken. „Op 1 september vertrek ik weer naar Tanzania.” De gebreide babymutsjes, sjaaltjes en sokjes neemt ze mee in een extra koffer. In Assen praat ze ook bij met de stichting Chagos, die het legaat van Frans Senff en donaties voor zijn vrijwilligerswerk beheert. Henk Linstra is de penningmeester van de stichting en heeft Senff goed gekend. Zijn vrouw Janneke heeft jarenlang bij Senff in de huisartsenpraktijk gewerkt. Janneke en haar clubje breidden jarenlang voor Senff. „Hij noemde ons geen breiclubje, maar de breibrigade.” „Dat haalt het tuttige er wat vanaf”, vult een van de dames aan.

Ook gebreide sokjes, sjaals, vestjes en knuffels gaan mee naar Tanzania. Foto: Marcel Jurian de Jong

Het ziekenhuis in Tanzania heeft 110 bedden en telt ruim veertig personeelsleden. Sieuwke Hartmans: „Ik ben een van de twee artsen. Ik doe de medische zaken in de kliniek, de andere arts doet het management en is de baas. Toen ik aankwam was ik onder de indruk van hoe het ziekenhuis het materiaal voor elkaar had. Dat had Frans hen bijgebracht. Zo was de koelkast met de bloedvoorraad altijd op peil. Maar toen ik er was ging de koelkast kapot en konden we al het bloed vernietigen. We zijn naar een middelbare school gegaan en hebben daar bij de oudste leerlingen bloed geprikt. Ze kregen een blikje cola en een pakje koekjes en waren helemaal happy. Ze wilden direct nog wel een keer bloed geven.”

Veel zwangere vrouwen

De patiënten in het ziekenhuis waren met Senff een witte arts gewend, dus ze vertrouwden Hartmans wel. „Een dokter heeft onder Masai een status. Ik spreek inmiddels een beetje Swahili en een paar woorden Masai. Maar ik heb ook een tolk.” In het ziekenhuis komen veel zwangere vrouwen. „Sommigen komen te laat, als ze al twaalf uur bezig zijn met een bevalling. De kans op een doodgeboren kindje is dan groot. Soms komen ze van zestig kilometer ver, achterop de motor. Veel Masai hebben geen geld voor een ambulance.”

Voor de toekomst is het belangrijk dat de vaste lasten van het ziekenhuis betaald worden, zegt Hartmans. De stichting Chagos maakt elke maand 1400 euro over om een deel van het personeel te betalen. Ook de staat en een andere stichting dragen bij. „Dat is erg belangrijk, want zo kun je goed personeel behouden.”

Hemel

In Ngorongoro-district hebben ze het nog vaak over Frans Senff, die ook achter de stuurknuppel van een vliegtuigje kroop om naar afgelegen missieposten te vliegen en daar hulp te verlenen. Sieuwke Hartmans: „Een priester zei tegen me, als Frans niet naar de hemel gaat, gaat niemand naar de hemel.”